

1. סתיו ישראלי – עמוס ברזל

פעם חם ופעם קר,
לובשים ארוך, לובשים קצר.
ריח טוב של גשם ראשון
ושמש שוקעת מוקדם לישון.

סתיו ישראלי, סתיו ישראלי,
זו עונה טובה בשבילי.

בשמים עננים,
שמש מחממת את הפנים,
החצב בגן פורח
והחילזון בא להתארח.

סתיו ישראלי, סתיו ישראלי,
זו עונה טובה בשבילי.

2. היורה - אסנת אדם – עמוס ברזל

מי מקיש על החלון?
מי מרטיב ת'חלזון?
מי משקה את העצים
ומשמח ת'לדים?

היורה, היורה,
טיפ מקיש על החלון.
היורה, היורה,
זה הגשם הראשון.

מי מעיר את הזרעים?
עורו קומו ישנונים,
"די לישן" להם קורא
כמובן זה היורה.

היורה, היורה...

טיפ טיפה ועוד טיפה,
מתמלא לבי שמחה.
בשלוות אקפץ, ארוץ
איזה פייף להיות בחוץ.

היורה, היורה,
טיפ מקיש על החלון.
היורה, היורה,
זה הגשם הראשון.

3. סתיו, השיר שלי שמח - עמוס ברזל

למה שירי הסתיו עצובים?
למה בסתיו העלים נושרים?
ולמה כשבא חצב?
יודעים שכבר סתיו.

למה בסתיו מרגישים אפורים?
למה בסתיו השמים קודרים?
ולמה כשבא חצב,
יודעים שכבר סתיו.

סתיו, סתיו, השיר שלי שמח,
סתיו, סתיו, מגיע כמו אורח.
סתיו, סתיו, את חום הקיץ מוריד
נעים בסתיו, נפלא בסתיו תמיד.

4. נחליאלי - אורלי בינדר – עמוס ברזל

ציפור קטנה הציצה מבעד לחלון
עפה רוח סתיו הניעה הווילון,
זהו נחליאלי עם סינר שחור קטן
יצא לתור לעוף ולבקר בגן.

לבקר, {נחליאלי} לבקר, {נחליאלי}
ולעוף לו בחצר,
לבקר, {נחליאלי} לבקר, {נחליאלי}
ולעוף למקום אחר.

5. הסתיו הוא הפכפך –

אורלי בינדר- עמוס ברזל

הסתיו, הסתיו, הוא משונה כל כך
קריר וקצת חמים הסתיו הוא הפכפך.

לובשים שרוול ארוך,
לובשים שרוול קצר,
היום בסנדלים ומה ננעל מחר.

6. מה רואים בסתיו?

אורלי בינדר - אורלי בינדר / עמוס ברזל

מה רואים בסתיו?
עלה נושר עכשיו.
מה רואים בסתיו?
רואים את החצב.
מה שומעים בסתיו?
קול רוח ומשב,
מה שומעים בסתיו?
יורה מקיש טיף, טף.

סתיו, סתיו, סתיו,
שמש וגם עב
סתיו, סתיו, סתיו,
עונה שכה נאהב.

7. אורח סתיו – עודד אבישר - עמוס ברזל

אל ביתנו בא אורח
מפרדס רחוק,
צבע לו זהב וריח,
ריח טוב, מתוק.

שלום לך, אורח,
אורח סתיו,
שלום לך תפוח,
תפוח זהב.

נא הגידה לי, אורח,
מי אותך הזהיב?
מי נתן לך הריח,
ריח כה חביב?

זה רוח-סתיו לטפני
בריח סתיו,
זה היורה צבעני
בצבע זהב.

8. היורה – [גשם, גשם משמים]

יחיאל הלפרין - יואל אנגל

גשם, גשם, משמיים,
קול המון טיפות המים,
טיף-טיף-טף, טיף-טיף-טף,
מחאו כף אל כף,
טיף-טף, טיף-טף,
טיף-טיף-טף, טיף-טיף-טף
מחאו, כף אל כף!

להב אש חוצה שמים
מעוור את העיניים
בריק-וברק, בריק-וברק
זה הבריק הברק
בריק, ברק, ברק, ברק
זה הבריק הברק
בריק, בריק, ברק
בריק, בריק, ברק

קול אדיר מן השמיים
מחריש את האזנים
רם-רעם, רם-רעם,
זה הרעם ירעם.
רם, רם, רם, רם,
זה הרעם ירעם
רעם רעם, רעם רעם!

גשם, גשם, משמיים...

9. רוח רוח – מ.י. שטקליס – שמוליק קראוס

רוח, רוח! רוח, רוח!
למה לא תשכב לנח?
מן הבוקר תשתולל!
והנה כבר בא הליל...

מלאכים כבר מכניסים
לשמיים פנסים
מדליקים נרות בלאט
אין רואים אותם כמעט!
רוח, רוח...

ואתה! הולך בטל
ושורק ומיילל,
מכופף את הוורדים
ומציק לילדים.

רוח, רוח...

כל הגן רוצה לישון
גם הברוש, הקיקיון
צר מאוד על הפרחים
הם כולם נאנחים...
רוח, רוח...

10. סתיו - עמוס ברזל

שלכת – עץ משיר עליו,
זה סתיו,
שלכת – רוחות וגשם שב,
בסתיו.

יש מעט אבק ברוח
הציפורים שבות לנוע
לחפש מקום בטוח מן הסתיו.

שלכת – ובגן חצב,
זה סתיו,
הופך את הקיץ שעבר
לסתיו.

יש מעט אבק ברוח...

חורף, לא כל כך בטוח,
זה סתיו,
שמש, יצאה לנוח
בסתיו,

יש עננים גבוהים כל כך
וציפורים של בוא הסתיו,
עץ שעולמו חרב.

יש מעט אבק ברוח...

11. עלה קטן צהוב - אורלי בינדר

עלה קטן צהוב, עף על גב הרוח,
עף מן הרחוב, נכנס לתוך חלון פתוח,

התעופף בחדר עשה סיבוב קטן [X2
נענוע שט נחת על שולחן.]
עלה קטן צהוב...

התעופף אל על וחג במעגל [X2
לאט, לאט צנח על היד.]

12. נחליאלי וגם דרור - אורלי בינדר

נחליאלי וגם דרור
מתנשקים הם במקור
ציף, ציף, ציף, עפים, עפים,
בזנב מנענעים. [בסוף] למקום עכשיו חוזרים

מנתר קופץ הדרור,
הופ קדימה ואחור,
נחליאלי מהלך [

רגל, רגל הוא דורך.] X2

13. החילזון – אורלי בינדר

מטייל החילזון בעונת הסתיו.
את ביתו נושא הוא,
נושא תמיד על גב.

נוטה לימין, נוטה לשמאל,
נוטה קדימה ואחור.
נוטה לימין, נוטה לשמאל,
אך הבית לא יפול.

14. השבשבת – אורלי בינדר - עמוס ברזל

השבשבת, השבשבת,
מראה לאן נושבת
זו הרוח הסובבת
מתעופפת, משתובבת.

השבשבת כמו סביבון,
לדרום או לצפון,
למזרח למערב
ולאן פונה עכשיו?

השבשבת מסתובבת,
עם הרוח הנושבת,
בקצה היא מצביעה
לאן הרוח מגיעה.

השבשבת כמו סביבון...

15. החזאי המבולבל - אורלי בינדר - עמוס ברזל

מה מודיע החזאי
יום יפה לצאת כדאי
יוצאים כולנו לטיול
פתאום יורד כזה מבול.

החזאי, החזאי,
מבולבל יותר מדי,
אומר יהיה יפה מחר
אבל פתאום גשום וקר.

מה מודיע החזאי
יום יפה לצאת כדאי
רק יוצאים קר מעונן
המעיל בבית כמובן.
החזאי, החזאי...

מה אומר פה החזאי
יום יפה לצאת כדאי
כביסה תולים כולם בחוץ
יש גשם שוב הכול רחוק.
החזאי, החזאי...

16. באביב את תשובי חזרה

שארל אזנבור – תרגום: אבי קורן

על ראשינו שוב נושרות טיפות
של גשם
רוח סתיו עלי זהב בכל פיזרה
שוב נמתין לשמש, נצפה ונחכה
ש...

באביב היא תשוב בחזרה.

ערוכים החצבים על אם הדרך
בשדה גם סתונית התעוררה
כל הנרקיסים קיפלו עלים, אספו
כותרת

באביב הם ישובו חזרה.

כבר סובב לו נחליאלי בגננו
בשדותינו עפרוני אומר שירה
כל יוני הבר התעופפו מחלוננו
באביב הם ישובו חזרה.

וגם את שנעלמת בבוא הגשם
שפרחת פתאום כרוח סערה
לא נזיל דמעות ולא נקרא לך
שוב מפני ש...
באביב את תשובי חזרה.

נחכה לך בחדרנו כל החורף,
נחכה לך ובשמך תמיד נקרא,
לא נצא אחרייך לחפש כי אין כל
צורך
הן באביב את תשובי חזרה.

15. ברכנו – מקורות - אביהו מדינה

ברכנו – השם אלוקינו,
בכל, בכל מעשה ידינו.

ברכנו – השם אלוקינו,
וברך, וברך את שנתינו

ותן תן, תן, תן טל ומטר
על פני האדמה מה, מה,

17. הסתיו זה סתם – יורם טהרלב

צְרִיף כְּעַת לְלִבֵּשׁ מְעִיל,
צְרִיף לְלִבֵּשׁ גַּם סוּדָר,
אֲפִילוּ שְׁעוּד, כְּרָגִיל,
הַכֹּל נִרְאֶה בְּסוּדָר.

וְרַק עֵנָן אֶחָד מְבַהֵיק
אֵי-שָׁם עַל הַצְמֶרֶת
אֶךְ בְּשִׁבִיל אִמָּא זֶה מְסַפֵּיק,
הִיא אֶת הַתְּרִיס סוּגֶרֶת.

הוּי, אִמָּא, זֶה עוֹד לֹא הִסְתָּו,
זֶה סְתָם, זֶה סְתָם, זֶה סְתָם.

צְרִיף לְלַכֵּת כְּבָר לְלַמֵּד,
עִם סֶפֶר וּמַחְבֶּרֶת
אֵין זְמַן בְּדֶרֶךְ לְעַמֵּד,
לְקַטֵּף עֵלָה אוּ פֶרַח.

הַחֶפֶשׁ הֵן עוֹד לֹא הִרְחִיק
וְעוֹד מְעַט שׁוֹב חֶפֶשׁ,
אֶךְ בְּשִׁבִיל אִמָּא גַּם מְסַפֵּיק
עֵנָן אֶחָד בְּאֶפֶק.

הוּי, אִמָּא, זֶה עוֹד לֹא הִסְתָּו,
זֶה סְתָם, זֶה סְתָם, זֶה סְתָם.

צְרִיף כְּעַת לְלִבֵּשׁ מְעִיל,
צְרִיף לְלִבֵּשׁ גַּם סוּדָר,
אֲפִילוּ שְׁעוּד, כְּרָגִיל,
הַכֹּל נִרְאֶה בְּסוּדָר.

וְרַק עֵנָן אֶחָד מְבַהֵיק
אֵי-שָׁם עַל הַצְמֶרֶת
אֶךְ בְּשִׁבִיל אִמָּא זֶה מְסַפֵּיק,
הִיא אֶת הַתְּרִיס סוּגֶרֶת.

השלכת – אנדה עמיר – עמוס ברזל

בָּא הַגָּנָה רוּחַ סְתִיו
הַפְּרוּעַ, הַשׁוֹבֵב
וְקָרַע מִן הָעֶנְף
עֲשָׂרָה עָלַי זֶהֱב.

הָעֲלִים הַיְבֵשִׁים
בְּאֵוִיר מְרַעִישִׁים,
וְטָסִים עַל הַכֶּנֶף
שֶׁל הַרוּחַ הַשׁוֹבֵב.

אֲךָ לִפְתָּע הַשׁוֹבֵב
עֲזָבָם, בָּרַח וְעָף,
וּלְאֵט-לְאֵט נוֹפְלִים
מִטָּה, מִטָּה הָעֲלִים.

נִשְׂאָם אֶל-עַל, אֶל-עַל,
הַרְקִידִם בְּמַעְגָּל,
בְּאֵוִיר צְלוּל, כָּחַל
בְּסַחְרֵחֶרֶת הַמַּחּוּל.

בְּאֵוִיר מְפַרְפְּרִים
הָעֲלִים כְּפַרְפְּרִים,
פְּרַפְּרֵי-זֶהֱב קָלִים
בְּאֵוִיר מְחֹלְלִים.

אֲךָ לִפְתָּע הַשׁוֹבֵב
עֲזָבָם, בָּרַח וְעָף,
וּלְאֵט-לְאֵט נוֹפְלִים
מִטָּה, מִטָּה הָעֲלִים.

21. סתיו – ש. חלפי – מ. וילנסקי

כָּבֵר נוֹשְׂרִים הָעֲלִים בְּשִׁדְרוֹת וְגַנִּים,
כָּבֵר רוֹכְבוֹת בְּמָרוֹם שִׁירֹת עֲנָנִים,
וְכוֹכֵב אַחֲרוֹן שֶׁם נַחְבָּא אֶל כָּלִיו -
סְתוּ.. סְתוּ.. סְתוּ..

כָּבֵר יֵצְאוּ לְדַרְכָּן אַחֲרוֹנֵי צְפָרִים,
וְנִשְׂאוּ הֵן אֶתֵּן אַחֲרוֹנֵי הַשִּׁירִים,
וּפּוֹרְט רַק הַרוּחַ בְּאֶלְפֵי מִיתָרָיו
סְתוּ.. סְתוּ.. סְתוּ..

מְפַלִּיגוֹת אֲנִיּוֹת בְּיָמִים רְחוֹקִים,
מְפַלִּיגוֹת, מְפַלִּיגוֹת אֶל הָאֵין- אֶפְקִים,
נְאֻבָּק, לֹא יָכוֹל עוֹד הֵים לְגָלְיו -
סְתוּ.. סְתוּ.. סְתוּ..

כָּבֵר שׁוֹקַעַת הָעִיר בְּשִׁתִּיקָה עֲמָקָה,
עוֹד נוֹשָׂא בְּלָבוּ מִי תְּפִלָּה עֲתִיקָה,
עוֹד נוֹשָׂא בְּלָבוּ, אֲךָ לְשׂוּא, אֲךָ לְשׂוּא -
סְתוּ.. סְתוּ.. סְתוּ..

עֵיפִים וְלֹאִים בְּגַנִּים הַצְּלָלִים,
וְהַלֵּל כֹּה דוֹמֵם, נְעִתְקוּ הַמְּלִים,
כָּבֵר אֵינָנו אוֹהֵב הָאֶחָד שְׂאֵהֵב -
סְתוּ.. סְתוּ.. סְתוּ..

הוֹי, אִמָּא, זֶה עוֹד לֹא הִסְתּוּ,
זֶה סְתָם, זֶה סְתָם, זֶה סְתָם.

18. פזמון ליקינטון – לאה גולדברג – רבקה גוילי
לִילָה, לִילָה מִסְתַּכֶּלֶת הַלְּבָנָה
בְּפִרְחִים אֲשֶׁר הִנְצוּ בְּגִינָה,
בְּפִרְחֵי הַיְקִינְטוֹן בְּגַנְנוּ הַקְּטוֹן
לִילָה, לִילָה מִסְתַּכֶּלֶת הַלְּבָנָה .

וְאוֹמֶרֶת הַלְּבָנָה לְעַנְנִים
תֵּנוּ טִיפָה וְעוֹד טִיפוֹנֶת לְגַנִּים
שִׁיפֶרַח הַיְקִינְטוֹן בְּגַנְנוּ הַקְּטוֹן
כֵּךְ אוֹמֶרֶת הַלְּבָנָה לְעַנְנִים .

הַמְטֵר אֲשֶׁר טִפְטֵף בַּחֲלוּנֵי
שֶׁר סִיפּוֹר עֲלִיז לְפִרַח בְּגַנֵּי
וְעֵנָה הַיְקִינְטוֹן בְּשִׂמְחָה וּבִשְׂשׂוֹן
לְמֵטֵר אֲשֶׁר טִפְטֵף בַּחֲלוּנֵי .

וּמַחֵר נִצָּא כוֹלְנוּ אֶל הַגֶּן,
וְנִרְאָה שֶׁם אֶת הַפִּרַח הַלְּבָן,
וְלִכְבוֹד הַיְקִינְטוֹן, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפְּזִמּוֹן
וְשִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד תִּהְיֶה בְּגֶן.

19. כן, עכשיו כבר סתיו –

שלמה שומרי - עמוס ברזל

אֶתָּה הוֹלֵךְ וּמְרִיחַ כְּבֵר סְתִיו,
עַל הָעֲצִים כְּבֵר נִרְאִים אוֹתוֹתָיו
וְהַצְּבָעִים מִשְׁתַּנִּים – וְגַלְיו
שֶׁל הַיָּם זוֹעֲפִים בְּגַלְלֵיו
וּמוֹכַחִים שֶׁעֲכָשִׁיו כְּבֵר סְתִיו
כֵּן, עֲכָשִׁיו כְּבֵר סְתִיו.

הָאֲנָשִׁים פּוֹחַדִים מִפְּנֵיו
וּמִבְקָשִׁים אֶת הַקִּיץ לְשׂוּא,
וּמִנְסִים אֶת הַיָּם וְגַלְיו,
וְנִמְלָטִים מִקְצָפוֹ וּשְׁבָרָיו
וְנוֹכַחִים שׁוֹב לְדַעַת שִׁסְתִיו.
כֵּן, עֲכָשִׁיו כְּבֵר סְתִיו.

סְתִיו, שֶׁהָעֵץ מֵאֲבֵד אֶת עֲלָיו
וּמִיד מוֹפִיעַ אַחֲרָיו,
חוֹרֵף, אֲבִיב, קִיץ,
וְשׁוֹב פֵּעַם סְתִיו.

בַּחֲנוּיֹת כְּבֵר מוֹכְרִים אֶת הַסְּתִיו,
הַמַּחֲרִים שׁוֹב עוֹלִים לְקִרְאָתוֹ
וּבְרַחוּבוֹת מֵהַלְכִים בְּבִגְדָיו
גַּם הַיּוֹם מִשְׁנֵה אוֹרוֹתָיו,
אִז הַשֶּׁמֶשׁ יוֹדַעַת שִׁסְתִיו.
כֵּן, עֲכָשִׁיו כְּבֵר סְתִיו.
סְתִיו, שֶׁהָעֵץ מֵאֲבֵד אֶת עֲלָיו...

בּוֹקֵר קָר וְעוֹד חוֹשֵׁךְ עֲכָשִׁיו,
הָעֵץ בְּגֶן כְּבֵר מִכַּר אֶת עֲלָיו,
אֶתָּה שׁוֹכֵב בְּמִיטָּה עַל הַגֵּב,
בַּחֲלוֹן מִסְתַּכֶּל לּוֹ הַסְּתִיו
הוּא מְזַכֵּר שׁוֹב שִׁסְתִיו,
כֵּן, עֲכָשִׁיו כְּבֵר סְתִיו.